

Dulce izgonire

Tiberiu Radan

Păcat privind în gol, aminte-n gând o fată,
Pe patul rece sloi, lansându-se prădată,
Dorind a fi secată, de suflu, de principii,
Dorind a fi scăldată-n badjocura și vicii.

Păcat când o atinge, păcat că-i muritoare..
Pe patul rece sloi tânăra dispăre,
Dorind a fi atinsă de bruştele-i chemări,
Cerşind prin glasul-i cald a fi nemuritori.

...

Cei doi răsună-n cer, întreg iad încântând,
Apoi pe diavoli îi zăreşte fata aclamând,
Tot cerul îi suspină, damnaţi fiind pe veci,
Căci calde-au fost odată, două trupuri reci.